

Το Παλαιοχώρι τίμησε την Προστάτιδά του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή Γ΄ Λουκά, 6η Ὀκτωβρίου, διάλεξε τό Παναγιωσκέπαστο Παλαιοχώρι νά τιμήση στόν περικαλλή Ἱερό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν, τήν Προστάτιδά του Κυρία Θεοτόκο τήν Γοργοϋπήκοο πού λαμπρύνει καί θησαυρίζεται στήν μεγαλώνυμο Μονή Δοχειαρίου Ἀγίου Ὁρους. Νά σημειωθῇ ὅτι ἡ περίπυστος αὐτή Ἱερά Εἰκόνα εἶναι ἔργο τοῦ ἐξαιρέτου Ἀγιογράφου καί μεγάλου Ἀσκητοῦ Γεωργίου Χατζηγιώργη, ὁ ὁποῖος ζῶν μονοχίτων καί ἀνυπόδητος, ἱστόρησε τό 1864 τήν Ἀγία Εἰκόνα, κατόπιν παραγγελίας κατοίκου τῆς Κωμοπόλεως ἐπονομαζομένου Μαυρουδῆ, ὡς εὐχαριστήριο γιά θαυματουργική ἐπέμβαση τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων στό πρόσωπό του. Ἡ δέ Ἑνορία περιέβαλε τή σεπτή Εἰκόνα μέ ἐξαίρετης τέχνης “πουκάμισο”, τιμῶντας την μέ πολλά ἀναθήματα καί τάματα.

Τόν ὄλων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.

Όλοκληρο τό Παλαιοχώρι καί ιδίως νέοι ἄνθρωποι μέ τά παιδάκια τους στήν ἀγκαλιά προσῆλθαν στή γιορτή, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀντιδήμαρχο κ. Νικόλαο Αὐγερινό, τόν Πρόεδρο τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου κ. Γρηγόριο Κατσιρμά καί τή Δημοτική Σύμβουλο κα Ἑλένη Στυλιανοῦ-Καραντώννα.

Ὁ Σεβασμιώτατος στό κήρυγμά του προχώρησε σέ μικρό ἐγκώμιο τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων καί ἀνέλυσε θεολογικά καί πρακτικά τήν Εὐαγγελική Περικοπή τοῦ Λουκά (Λουκ., ζ΄11-16), τήν ἀναφερομένη στήν ἀπό μέρους τοῦ Κυρίου μας Ἀνάσταση τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας τῆς Ναΐν καί μάλιστα μέ θεματική πρόταση τά φοβερά λόγια τοῦ Ἰησοῦ πρός τή θρηνωδοῦσα μάνα: «Καί εἶπεν αὐτῇ, μή κλαῖε» (Λουκ. ζ΄,13), «Ἐκραξε γοερά καί τῆς εἶπε, μήν κλαῖς γυναῖκα»! Τό θέμα, λοιπόν, ὁ θάνατος γιά τήν ἀνθρώπινη ὑπόσταση.

Μέ γλαφυρότητα ὁ Δεσπότης, κάνοντας ἀναφορά στὸν ἀείμνηστο Κωνσταντῖνο Κούρκουλα, ἀνέφερε ὅτι μπροστά ἀπὸ τὸν νεκρὸ νέο τῆς Ναΐν ἢ Σφίγγα τοῦ θανάτου ὑπεκλήθη στή θεανδρική προσωπικότητα τοῦ Χριστοῦ μας καί ἀναγκάστηκε νά διακόψῃ τή σιωπή της καί νά λύσῃ τό αἶνιγμα τοῦ θανάτου. Τό φέρετρο, λοιπόν, εἶπε καί ἀπέδειξε ὁ Ἰησοῦς μέ τήν Ἀνάστασι τοῦ παιδιοῦ, δέν εἶναι παρά βομβύκι, ἀπὸ τό ὁποῖο θά φτερουργήσῃ αὐριο ἢ χρυσόφτερη χρυσαλλίδα τῆς ζωῆς. Ἡ δέ πλάκα τοῦ τάφου δέν εἶναι βράχος, πάνω στὸν ὁποῖο θά συντριβοῦν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ὄνειρα, οἱ παλμοί, τὰ σχέδια, οἱ ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ τέρμα καί ἀφετηρία μαζί!

Ὁ ὁμιλητής συνέχισε διευκρινίζοντας ὅτι «ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ τέρεται ἐπ' ἀπωλεία ζώντων», «δέν εἶναι ὁ Θεὸς πού ἔκανε τὸν θάνατο, οὔτε καί εὐχαριστιέται γιὰ τὸν ὀλεθρο τῶν ἀνθρώπων» (Σοφ. Σολ. α',13), ἀλλὰ Ἐκεῖνος δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο γιὰ νά ὑπάρχῃ παντοτινά, ὄχι «εἰς τό ἀποθανεῖν», ἀλλὰ «εἰς τό εἶναι»! Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἀγία Γραφή μᾶς βεβαιώνει: «Ἐκτισε γάρ εἰς τό εἶναι τὰ πάντα καί σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καί οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου οὔτε ἄδου βασιλείον ἐπὶ γῆς», «Ὁ Θεὸς δημιούργησε τὰ πάντα γιὰ νά ὑπάρχουν. Ἀπ' ἀρχῆς ἔχτισε τὰ σύμπαντα, γιὰ νά ζοῦν καί νά διασώζονται ἀπὸ κάθε καταστροφή. Δέν ὑπῆρχε σ'αὐτά τό δηλητήριο τοῦ ὀλέθρου καί τῆς καταστροφῆς· οὔτε τό βασίλειο τοῦ ἄδου εἶχε ἐνθρονιστῇ ἐπὶ τῆς γῆς» (Σοφ. Σολ. α',14).!

Καί κατέληξε ὁ Σεβασμιώτατος: «Γιά τόν ἄνθρωπο ὁ θάνατος εἶναι ψεγάδι, “βλάβη” τοῦ κόσμου, εἶναι ὁ μισθός, μέ τόν ὁποῖο ἡ ἁμαρτία πληρώνει τούς δούλους της (Ρωμ. στ΄, 23). Θάνατος, λοιπόν, εἶναι κυρίως ὁ χωρισμός ἀπό τόν Θεό, καί κεντρί τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία, κατά τόν Ὅσιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή! Καλύτερα ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος θά μᾶς διδάξη: “Θάνατος εἶναι ἡ χωρίς Χριστό ζωή”! Μ’ ἄλλα λόγια, ἡ λυδία λίθος τῆς μετατροπῆς τοῦ θανάτου σέ ζωή λέγεται Χριστός καί ἀπόδειξη ἐπί τῆς γῆς ὁ Πανάγιος Τάφος Του»! Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπακολούθησε λιτάνευση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου ἀνά τήν Κωμοπόλη τοῦ Παλαιοχωρίου, μέ ἐπιστροφή στόν Ναό τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, τοῦ ὁποῖου τήν ἐξωτερική πέτρινη τοιχοποιία, μέ ἐκκίνηση ἀπό τήν πλευρά τοῦ Ἱεροῦ, ἀναπαλαιώνει ὑποδειγματικά καί παραδοσιακά ὁ π. Ἰγνάτιος.

